

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 22 (100)

Субота, 31 травня 1969 року

Ціна 2 коп.

1 червня—Міжнародний день захисту дітей

Картина художника В. С. Буланкіна (Москва).

ВСЕ КРАЩЕ—ДІТЯМ

Міжнародний день захисту дітей щорічно відзначається відповідно до прийнятої у 1960 році Генеральною Асамблеєю ООН Декларації прав дитини.

Діти усього світу, усіх націй і рас повинні рости, жити і вчитись, не знаючи страху війни, голоду і приниження. В умовах експлуаторського суспільства, де над усім панує капітал, де в погоні за наживою імперіалісти не рахуються з принципами людяності і моралі,— діти трудящих людей живуть у жахливих умовах.

Особливо нестерпне становище дітей американських негрів, які проживають на задвірках міст, в напівзруйнованих халах. Нічого вже говорити про охорону їх здоров'я, про навчання.

Держава законом охороняє матір, надаючи їй великі пільги по догляду своїх дітей.

висока, особливо серед дітей.

Зовсім інше становище дітей в нашій країні. За роки радянської влади дуже багато зроблено для того, щоб наші діти росли, жили і виховувались в найкращих умовах. Комуністична партія і Радянський уряд свято виконують заповіт Володимира Ілліча Леніна: «Все краще — дітям».

Для юної зміни побудовані першокласні піонерські табори на південному морському узбережжі, діють тисячі медичних закладів, дитячих консультацій, садків та ясел, стадіонів та спортивних споруд.

У містах і селах України працює понад 4 тисячі дитячих консультацій, лікарських і медичних закладів, організовані спеціальні молочні кухні.

Держава законом охороняє матір, надаючи їй великі пільги по догляду своїх дітей.

У нашому Товаристві тільки за останній рік введено в експлуатацію дитячі садки та ясла, в яких виховуються 120 дітей робітників Садгирського УВП, 90 дітей працівників Котопського УВП та біля 100 дітей членів УТОГ Артемівського УВП.

Охорону здоров'я дітей членів УТОГ, крім лікарських закладів по місцю проживання кожної сім'ї, несе створена при Київському науково-дослідному інституті отоларингології спеціальна лабораторія, яка здійснює нагляд і веде лікарську роботу по відновленню слуху серед дітей.

Міжнародний день захисту дітей у нашій країні широко відзначається, перетворюється у всенародний огляд всього зробленого для юної зміни, майбутніх будівників комунізму.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПУКРАЇНИ

Центральний Комітет КПУ України прийняв постанову «Про стан і заходи щодо поліпшення навчально-виховної роботи у вечірніх (змінних) та заочних школах Української РСР». В ній відмічається, що в республіці проведена певна робота щодо дальшого підвищення загальноосвітнього рівня працюючої молоді. Тільки за останні три роки без відриву від виробництва здобули середню освіту 600 тисяч і восьмирічну — понад 200 тисяч чоловік. Поліпшився якісний склад педагогічних кадрів цих шкіл, дещо зміцнено їх матеріальну базу. На деяких підприємствах, в окремих колгоспах і радгоспах практикують моральне й матеріальне стимулювання робітничої та сільської молоді, яка успішно працює і навчається.

Однак в організації навчання дорослих є істотні недоліки. Один з них — відсутність на багатьох підприємствах, будовах сприятливих умов для навчання молоді, тривалі відривання учнів, які породжують часті пропуски занять. У більшості робітничих гуртожитків, клубах відсутні кімнати для самоосвіти молоді, не створені фонди підручників, науково-популярної та іншої літератури. Мало займаються навчанням працюючої молоді профспілкові організації, зокрема щодо дотримання встановлених урядом пільг, забезпечення учнями цих шкіл сприятливих умов для навчання. Комсомольські організації ще не добились повного охоплення навчанням комсомольців-виробничників, не завжди вчасно реагують на пропуски уроків, несумлінне ставлення окремих комсомольців до занять. Міністерство освіти УРСР і Комітет по пресі при Раді Міністрів УРСР не приділяють належної уваги створенню та виданню підручників для вечірніх і заочних шкіл.

Науково-дослідні інститути педагогіки й психології УРСР, кафедри педагогіки й психології педагогічних інститутів і університетів недостатньо досліджують проблеми навчання й виховання учнів шкіл працюючої молоді, не надають належної допомоги органам народної освіти щодо узагальнення і впровадження передового досвіду роботи вчителів та шкіл.

Наслідком всього цього є низький рівень знань у школах працюючої молоді, значний відсів учнів. З року в рік не виконується народногосподарський план набору учнів до цих шкіл, в той час як чимало молодих виробничників ще не мають середньої, а деяка частина навіть восьмирічної освіти. Особливо багато такої молоді в Донецькій, Кіровоградській, Луганській, Ровенській, Черкаській та інших областях.

ЦК КПУ України зобов'язав Міністерство освіти УРСР, виконком місцевих Рад депутатів трудящих усунути наявні недоліки в організації навчання працюючої молоді, добитись докорінного поліпшення якості викладання і піднесення рівня знань учнів. Міністерству запропоновано глибше вивчати і впроваджувати в практику передовий досвід учителів і шкіл, розробити рекомендації щодо раціоналізації режиму роботи шкіл працюючої молоді у зв'язку з переходом на п'ятиденний робочий тиждень. Посилити вимогливість, боротися з проявами лібералізму в оцінці знань учнів. Вивчити питання про диференціацію в змісті загальної освіти у вечірніх і заочних школах. Заборонити прийом до цих шкіл підлітків, які підлягають всеобучу.

Перед обкомами, міськкомами і райкомами КПУ України поставлено завдання підняти відповідальність радянських, профспілкових, комсомольських органів, керівників підприємств, установ, організацій, колгоспів і радгоспів за підвищення загальноосвітнього рівня працюючої молоді, створення для неї належних виробничих і побутових умов, поліпшення навчально-матеріальної бази вечірніх (змінних) і заочних шкіл. Партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації, органи народної освіти, керівники підприємств, будов, установ, колгоспів і радгоспів мають зміцнити матеріальну базу, забезпечити кабінети й лабораторії наочним приладдям, створити необхідні умови для навчання працюючої молоді, організувати кімнати для занять у гуртожитках, забезпечити учнів літературою, максимально розвантажити їх від громадських доручень, контролювати навчання працюючої молоді, обговорювати це питання на партійних, комсомольських і профспілкових зборах. Для осіб, які мають велику перерву в навчанні, постановою передбачено організувати при школах, палацах культури, на будовах, підприємствах тощо курси по підготовці молоді для вступу до школи.

Постанова передбачає широке розгортання масово-роз'яснювальної роботи серед трудящих про необхідність підвищення їх загальноосвітнього, культурного і технічного рівня, посилення відповідальності комсомольських організацій за навчання і виховання членів ВЛКСМ і неспілкової молоді, що працює на виробництві. Кожен комсомолец, що не має восьмирічної чи середньої освіти, має бути охоплений навчанням у вечірніх і заочних школах.

Міністерству освіти УРСР, Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР до початку 1971—1972 навчального року створити й видати в необхідній кількості підручники й посібники для шкіл працюючої молоді, забезпечити всіх учнів заочних шкіл методичними розробками з кожного предмета і посібниками з питань самоосвіти. До 1972 року видати на допомогу вчителям посібники з найактуальніших питань навчально-виховного процесу у вечірніх і заочних школах.

Завзято трудяться

Багато глухих трудівників працюють на різних ділянках державних підприємств і колгоспів, розташованих на території самбірського міжрайвідділу УТОГ Львівської області. На самбірських швейній та мебльовій фабриках, наприклад, працює близько 40 чоловік. Всі вони удостоєні високого звання ударників комуністичної праці. Серед них — Мирослава Терлецька, Катерина Дерзяк, Ольга Кропивницька, Надія Галичак, Людмила Шкимба, Дмитро Бучак, Іван Наливайко, Богдан Манько, Галина Шабанова та інші. Ними по праву пишаються колективи цих фабрик.

Степан Шуфан та його дружина Іванна, Марія Оліяр по-

казують приклад в роботі серед трудівників Теплоконтролю. Систематично перевиконують свої виробничі завдання ударник комуністичної праці швейць міськпобудкомбінату Михайло Терлецький. Виготовлена ним продукція тільки відмінної якості.

Від виробничників підприємств не відстають і трудівники полів. Степан Войтович, Йосип Чалівський, Павло Залозний, Іван Судчак, Андрій Рехман, ставши на Ленінську трудову вахту, щоденно виконують змінні норми.

Н. БАГЛІЙ.
Голова Самбірського міжрайвідділу УТОГ.

Самбір.
Львівська обл.

ЛЕНІН І ДІТИ

ЗАЙНЯТИЙ великою партійною і державною роботою, Володимир Ілліч Ленін приділяв виключну увагу дітям, їх вихованню в комуністичному дусі. В. І. Ленін у своїх виступах в пресі і промовах не раз підкреслював важливість одного із здобутків Жовтня — здійснення безплатної і обов'язкової загальної і політехнічної освіти для дітей, тісного зв'язку навчання з дитячою суспільно-продуктивною працею, забезпечення учнів харчуванням, одягом, підручниками за рахунок держави.

Про турботу, любов В. І. Леніна до дітей багато розповідалось і писалось в численних спогадах радянських людей, яким пощастило працювати під безпосереднім керівництвом Володимира Ілліча або близько бачити його. Але говорити, що Ленін тільки любив дітей, був з ними добрий і ласкавий, — цього не досить. Ілліч добре знав дитячу психіку, міг підійти до дитяків з такою ж простотою, з якою він підходив до дорослої людини.

Надія Костянтинівна Крупська у своїх спогадах навела приклад, який прекрасно показує Леніна серед дітей, життєрадісного, бадьорого, заражавшого всіх своєю веселістю. Це було на початку 1919 року в Лісній школі у Сокольниках під Москвою, де хвора Н. К. Крупська за пропозицією лікарів знаходилась на лікуванні. Сюди вечорами майже щодня приїздив Ілліч. Школярі дуже його полюблювали, очікували, ко-

ли він під'їде до школи на автомашині.

В. І. Ленін був присутній тут на дитячій ялинці. За його доглядом в школу привезли багато гостинців. По дорозі в школу скоївся випадок: на їхавших учинили напад бандити. Під загрозою зброї вони викрали у Леніна гаманець і угнали автомашину.

В. Д. Бонч-Бруевич, керуючий справами Ради Народних Комісарів, який також був присутній в школі, тепло та цікаво розповів про новорічну ялинку.

«Володимир Ілліч весь захопився дитячим святом, — пише В. Д. Бонч-Бруевич, — веселився, сміявся і дружно співав разом з дітьми. Його закидували запитаннями, і він кожному встигав відповісти, жартував, сам ставив запитання, загадки...»

Так сталося, що Володимир Ілліч, який в перший раз познайомився з дітьми, зробився їх кращим другом. Діти гово-

рили з ним просто, на ти, жартували, і відчувалось, що він став для них своєю людиною. Вони відбили його від дорослих. Потягли за собою пити чай, угощалися, наклали йому варення і рішуче все хотіли що-небудь для нього зробити. А він колов їм горіхи, наливав чай із гарячих стаканів і пильно слідував за дітьми, буцімто усі вони були його сім'єю. Адаже він так сильно любив дітей! І дитячі це відчуття і дарували йому свою прекрасну любов, і всі хотіли бути з ним. Володимир Ілліч швидко узнавав ім'я дітей, і треба було дивуватися, що він не плутав їх, а всіх запам'ятовував».

Володимир Ілліч любив проводити дні відпочинку на свіжому повітрі: в лісі, на охоті, біля річки. Сестра Леніна, Марія Іллінічна Ульянова, згадує, як селянські діти зустрічали автомашину. «Коли ми проїжджали в селі, з усіх ніг до нашої машини біг натовп білого-

лових селянських дитяків з проханням «покатати їх». Володимир Ілліч зупиняв машину, і вона заповнювалась до відказу гомінливою радіючою юрбою дітей. Проїхавши кілометр-півтора, вони висаджувались і з веселим криком бігли назад до села.

У ті перші післяжовтневі роки, коли молода Радянська республіка відбивала на фронтах громадянської війни запеклі атаки внутрішньої контрреволюції та іноземних інтервентів, час був важкий, голодний, холодний. Уряд відправляв на фронт все, що міг. У містах продуктів було мало. Радянські люди одержували на день восьмистику горохового хліба. І часто бувало, що на адресу Володимира Ілліча, як подарунок, надходили продукти харчування, але він цього дуже не любив і завжди просив віддавати продукти в дитячий будинок.

У нашій країні люблять дітей. Але так, як їх любив Володимир Ілліч Ленін, — це приклад, достойний всілякого наслідування.

П. ВІКТОРОВ.

ДАРУНКИ ЮНИХ

РЕПОРТАЖ ІЗ ШКОЛИ-ИНТЕРНАТУ

Перегорнувши останню сторінку, я вирішив більш детально довідатись про чудові піонерські справи. Але директор школи-інтернату О. К. Лазаренко, ніби вгадавши мої запитання, сама пояснила:

— Це «Ленінський зошит». Наші учні до сторічного ювілею Володимира Ілліча готують свої подарунки. Вони прагнуть робити якомога більше корисних справ. Найбільш вагомим з них заносять до таких зошитів, що ведуться у всіх класах.

— Ось погляньте на «Ленінський зошит» учнів 5-А класу, — продовжувала Ольга Костянтинівна. — Кожен запис тут проілюстрований малюнком. Це — робота Мирослава Лизеня. А в тих класах, де немає свого художника, діти оформляють розповіді кольоровими картинками та ілюстраціями з журналі...

На рахунок учнів Калуської спецшколи вже багато чудових

справ, присвячених знаменному ювілею. Пройдіть по навчальних приміщеннях і в кожному класі побачите добре обладнаний ленінський куточок.

«Його образ вічно живий» — так семикласники назвали стенд, що розповідає про життя і діяльність вождя пролетарської революції. Добре обладнали стенд про В. І. Леніна також і учні восьмого випускного класу. В жовтні минулого року вони на честь ювілею взяли зобов'язання: вчитися, як заповідав Ленін, вивчити біографію вождя, допомагати в роботі піонерської організації й успішно закінчити 8-й клас.

Свого слова восьмикласники дотримали.

У робочій кімнаті школи ось уже чотири місяці діє виставка учнівських робіт, присвячена 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Тут ми бачимо вишитий портрет Володі Ульянова, макети з картону і папе-

ру: «Ми підемо іншим шляхом», «Наше славне Прикарпаття» та багато інших творів.

— Учні нашої школи готують тепер роботи до нової виставки, — говорить керівник гуртка «Вмілі руки» вчителька М. Д. Прислонська. — Наприклад, Марія Бондарчук з сьомого класу вишиває гладкий етикет «Ленін і хлопчик», а її подруга, Ольга Христук, — портрет В. І. Леніна.

Розповідь М. Д. Прислонської продовжує вчитель малювання Д. М. Мусієнко:

— Крім цього, гуртківці працюють над гравюрами по лінолеуму «Будинок В. І. Леніна в Сімбірську», «Калуського минулого», «Калуського сьогодні», а також над малюнками аквареллю й олівцем...

Попереду літні канікули. Незабаром група найкращих учнів школи виїде на екскурсію до Львівського філіалу Центрального музею В. І. Леніна, інші набиратимуться сил у своїх батьків. А восени знову творитимуть багато чудових справ, присвячених знаменному ювілею.

П. БУЛАТОВ.

Спец. кор. «Нашого життя». Івано-Франківськ.

Перевиконують норми

Вже не один рік трудяться в цеху відновлення шахтних матеріалів Центральної електро-механічної майстерні тресту «Макіїввугілля» глухі робітники М. Савчук, В. Ситенко, Т. Шаповалов та інші. Вони щоденно перевиконують виробничі норми, виготовляють тільки

М. Савчук — слюсар, ударник комуністичної праці, виконує норми виробітку на 135 процентів.

якісну продукцію. Цьому сприяють раціоналізаторські пропозиції ударника комуністичної праці В. Ситенка.

Глухі виробничники з честю виконують зобов'язання, взяті до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Л. БАЛАНДА.
Наш нештат. кор.

Слово не розходиться з ділом

Раїса Яківна Бабенко працює швеєю на Голопристанському райпобудкомбінаті. Вона, ударниця комуністичної праці, зобов'язалася виконати особистий план до 7 листопада 1970 року. Слово її не розходиться з ділом. Значно перевиконує завдання перших міся-

ців нинішнього року. Продукцію виготовляє лише відмінної якості.

— Сьогодні працювати краще, ніж вчора, а завтра — краще ніж сьогодні, — таке прагнення трудівниці.

Р. ПОНОМАРЬОВА.
Херсонська обл.

ПРАЦЮВАТИМУТЬ ШЕ КРАЩЕ

Змагаючись за дострокове виконання п'ятирічки, колектив Донецького УВП успішно завершив виробничий план першого кварталу нинішнього року по всіх техніко-економічних показниках. Обсяг реалізації продукції в оптових цінах виконано на 107,6 процента, витрати на 1 карбованець товарної продукції знижені на 8,8 копійки, нагромадження зросли майже в півтора рази. Колектив УВП зайняв перше

місце у соціалістичному змаганні серед підприємств Київського району м. Донецька. Йому присуджено перехідний Червоний прапор райкому КП України і виконком районної Ради депутатів трудящих. Це зобов'язує нас працювати ще краще, ще наполегливіше, щоб Ленінський знаменний ювілей зустріти вагомими трудовими подарунками.

Р. МИРОПОЛЬСЬКА.

ВИСОКІ ПОКАЗНИКИ ПЕРЕДОВИКІВ

Високе трудове напруження панує нині серед колективу Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2, викликане підготовкою до Ленінського ювілею. Колектив зобов'язався достроково, до знаменної дати виконати свій п'ятирічний план. Кожний виробничник прагне зробити якнайбільше, досягти щонайвищих техніко-економічних показників у всій діяльності підприємства.

З новою силою розгорнулося змагання за звання ударників і колективів комуністичної праці. Застрільниками цього змагання є ветерани нашого УВП токарі Д. Якубович, М. Церковний, О. Тобольченко, М. Олешко, О. Змайло та інші. Бригаді токарів, якою керує майстер П. Іщенко, вже присвоєно це почесне звання. За високі по-

казники в праці бригаді П. Іщенка присуджено перше місце і перехідний Червоний прапор підприємства.

Поеднання моральних і матеріальних стимулів сприяють зміцненню трудової дисципліни, посилюють особисту зацікавленість в результатах виробничої діяльності. Бригада тов. Іщенка однією з перших на підприємстві перейшла на бездефектне виготовлення продукції і здачі її з першого пред'явлення. Приклад передовиків знайшов гарячий відгук серед інших трудівників. Тепер по бездефектному методу виготовлення продукції працюють й інші бригади.

Здають продукцію з першого пред'явлення. Приклад передовиків комуністичної праці О. Пальчик, П. Зінченко, В. Ландар та

багато інших. Вони не тільки самі трудяться сумлінно, але й передають свій багатий виробничий досвід молодим. Наприклад, токар О. Тобольченко навчив своєї спеціальності молодого виробничника Ю. Ферантова, В. Голуб — М. Личева, М. Церковний — В. Хибуху. Вмієш сам — навчи товариша! Це — девіз нашого колективу.

Достроково закінчивши цьогорічне чотиримісячне завдання і видавши продукції на 195 тисяч карбованців, наш колектив зобов'язався план чотирьох років п'ятирічки виконати теж раніше строку.

Л. СКАЛЬСЬКИЙ.
Директор Полтавського УВП-2.
О. КРИСТИНІНА.
Економіст.

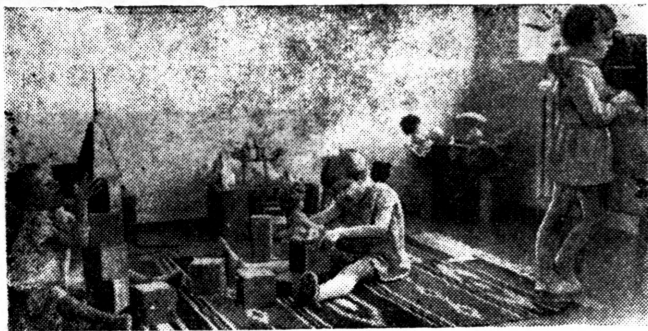
Хороших виробничих успіхів у змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна домагається в'язальниця Вінницького УВП Г. Мерзюк.

Фото І. ГЕНЗЕРІВСЬКОГО.

2 **наше життя**

31 травня 1969 р.

Щасливе

дитинство

Теплом і батьківською турботою оточені діти в нашій країні. Партія і держава постійно дбають про наймолодших громадян Країни Рад. З кожним роком розширюється мережа дитячих садків і ясел, шкіл, закладів охорони здоров'я.

Дбайливо ростить наш народ і дітей, позбавлених слуху, наряду з чуучими виховуючи їх в комуністичному дусі. У школах-інтернатах для глухих дітей велика увага приділяється вихованню трудових навиків і естетичних смаків.

На фото (праворуч зверху): в кімнаті для Ігор Макіївського дошкільного закладу. Саша Просняк — майбутній конструктор, Оленка Сорокіна — причісує ляльку, а Олю Грищенко більш за все ваблять рибки в акваріумі; (знизу) дівчата-старшокласниці Кам'янець-Подільської школи-інтернату для туговухих (зліва направо) Н. Максимець, Г. Молоток, З. Козак, К. Павлюк, О. Слюсарук та В. Жидачевська захоплюються вишиванням.

На фото (зліва): дошкільнята Київської школи-інтернату для глухих дітей Ігор Стефанишин та Світлана Яковенко виконують танок «Ляльки».

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Добра традиція

У сільському Червоному кутку УТОГ зібрались ветерани праці та учасники Великої Вітчизняної війни. На цей вечір прийшла молодь села, щоб послухати розповіді старших товаришів про їхні ратні подвиги в роки війни.

На вечорі виступили члени УТОГ А. Іванисик, І. Кузьмич, М. Дусик, Д. Кузьмич та інші. Всі вони, колишні солдати і партизани, тепер працюють в сільхозартілі «Світанок».

Партійна організація та правління колгоспу неодноразово нагороджувало Д. Кузь-

мича, його ім'я занесено в Календар трудової слави.

Молодь села вчиться у ветеранів праці, переймає у них досвід роботи. Немало членів Товариства працює в будівельній бригаді. Вони споруджують нове тваринницьке приміщення.

Колишні воїни зараз зайняті мирною працею, але вони завжди готові виконати свій обов'язок перед Батьківщиною, коли вона їх покличе.

Г. ОЛІШКЕВИЧ.

с. Люб'язь, Любешівського району. Волинська обл.

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНОМ

Члени нашого Товариства міста Вознесенська зустрілися з головою колгоспу «Прогрес», Героєм Соціалістичної Праці Олександром Михайловим членом Луговим.

Ознайомившись із життям і працею членів УТОГ, О. М. Луговий розповів про свою сорокалітню роботу головою колгоспу «Прогрес», який організувався в 1929 році.

О. М. Луговий у роки війни брав участь у розгромі ворога, був учасником звільнення Пра-

ги, довелося йому штурмувати Берлін.

За бойові заслуги Батьківщина нагородила його орденами і медалями.

О. М. Луговий розповів про те, як зараз трудяться колгоспники, обговорюють проект Примірного Статуту колгоспу, поділився своїми планами на майбутнє, відповів на численні запитання.

М. СТЕПАНОВ.

Наш нештат. кор. Вознесенськ. Миколаївська обл.

ПРИКЛАД МОЛОДИМ

Напередодні Великої Вітчизняної війни Михайло Шаповал зустрічав ранок у степу за кермом трактора. Любив він милуватись працею своїх рук і тоді, коли збирав комбайном густі хліба.

Того пам'ятного червневого дня Михайло Шаповал змінив кермо трактора на автомат десантника. Склалося так, що йому довелося битися з ворогом на землі, на якій він працював.

Усі 24 роки, які минули від дня великої Перемоги Михайло Шаповал безперервно працював на різних роботах в сіль-

ськогосподарській артілі «40-річчя Жовтня», зокрема трактористом і мотористом. Усяка робота йому спідручна, і за це правління артілі і люди його поважають.

В минулому році Михайлу Дмитровичу сповнилося 60, але він продовжує трудитись. Активний член сільської первинної організації УТОГ, він показує молоді приклад у праці, у виконанні своїх громадських обов'язків.

Л. ОВЧАРЕНКО.

Наш нештат. кор. Олександрія. Кіровоградська обл.

ОФІЦІЙНІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ЖИТЛОВІ БУДИНКИ — РОБІТНИКАМ

Враховуючи незабезпеченість житлом багатьох робітників Ровенського УВП і важливість закріплення масових кадрів, президія ЦП УТОГ дозволила підприємству будівництво і затвердила проект житлового будинку на 40 квартир у місті Ровно.

З метою забезпечення житлом робітників Харківського УВП-2 президія ЦП УТОГ затвердила проектне завдання добудови нового п'ятиповерхового корпусу до діючого гуртожитку.

НОВИЙ КЛУБ ГЛУХИХ

Виконуючи рішення VIII з'їзду УТОГ про покращання організаційно-масової і культурно-виховної роботи серед членів Товариства, президія Центрального правління Українського товариства глухих дозволила Тернопільському обвідділу УТОГ відкрити з 1 липня ц. р. клуб глухих у місті Бучач Тернопільської області.

ДЛЯ ПОЛІПШЕННЯ ПІДГОТОВКИ КЛУБНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Президія Центрального правління УТОГ прийняла постанову, згідно з якою строк навчання клубних працівників на Курсовій базі Українського товариства глухих збільшується до 2 років і 4 місяців. Це дасть змогу покращити практику курсантів. Її строк тепер становитиме 6 місяців, замість двох, як було раніше. Дві тримісячні практики в закладах культури УТОГ курсанти проходитимуть після першого і другого років навчання.

ПРИЗНАЧЕННЯ

У зв'язку із звільненням за станом здоров'я Радомської Л. П. з посади директора Сімферопольського УВП директором цього підприємства призначено Лиховецьку Ніну Олександрівну — головного інженера того ж УВП.

Президія ЦП УТОГ призначила директором Ужгородського УВП-1 Домославського Миколи Митрофановича, звільнивши з цієї посади Будзя В. Т. у зв'язку з переходом його на іншу роботу.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОБЛЕМИ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ШКОЛАХ

Після такої роботи аллегоричний зміст твору сприйматиметься учнями свідомо. Активізувати їх думку допоможуть запитання вчителя, поставлені всьому класу: 1) В чому вбачає Сокіл своє щастя? 2) Про що мріє? 3) За чим сумує, потрапивши в ущелину? 4) Як розуміє щастя Вуж? 5) До якого висновку він прийшов після гордої смерті Сокола і свого «польоту»?

На поставленні запитання учні даватимуть правильні обґрунтовані відповіді. Тепер вчитель може перейти від конкретного до абстрактного. Розкрити широчину і безсмертя образу твору допоможе контроль-

ВЧИТИ МИСЛИТИ, ВЧИТИ БАЧИТИ

не запитання: чи є в наш час люди гідні імені Сокола і Вужа.

У відповідь на це запитання учні назвали багато чудових радянських людей: Олексія Маресьєва і Валентину Гаганову, Василя Порику і Ріхарда Зорге, героїв-молодогвардійців і комсомольців-цілинників. З презирством говорили вони про стиліг-нахлібників, про спекулянтів і рвачів — гідних послідовників філософії Вужа.

Розкриття поняття аллегорії вже не становило труднощів. На запитання вчителя, чи міг письменник в умовах жорсткого переслідування відкрито прославляти велич і безсмертя подвигу революціонерів, учні впевнено скажуть: ні, не міг. Цензура не пропустила б твір, а письменник опинився б у тюрмі. Висновок роблять учні: аллегорія продиктована умова-

ми тогочасного життя. Робота над розвитком мислення в учнів проходить через весь процес вивчення твору, який з творчим аналізом становить одне ціле. Там, де вони ізольовані, вивчення художнього твору неодмінно перетворюється в непривабливу картину «потрошіння». Саме воно виховує у наших учнів жадливу байдужість до книг, яку так тяжко подолати.

Так само в єдиному процесі знайомства й осмислення ведеться вивчення й аналіз поезій.

Тут надзвичайно важливо, щоб вчитель вибрав найекономішій по часу і найкращий по доступності метод подачі поетичного твору. Для прикладу покажу метод вивчення вірша В. Маяковського «Рассказ о Кузнецкстрое и о людях Кузнецка» в 11-у класі.

Повідомивши тему уроку, доцільно розповісти про роки перших соціалістичних будов, про їх значення для становлення нашої Батьківщини в той час. Показати близькі за змістом ілюстрації, особливо звернути увагу учнів на плакат у підручнику, поданий до цього вірша: мужні вольові обличчя, твердий, розмашистий крок робітників. В їх рухах — сила, воля, впевненість: ідуть господарі землі, господарі життя. Найкращий метод подачі невеликого поетичного твору — художнє читання його вчителем і учнями. Йому обов'язково повинно передувати пояснення слів, малознайомих учням.

Готувати клас до художнього читання треба дуже дбайливо. Спочатку слід «пробудити» клас, глибоко зацікавити. З цієї метою я записую на дош-

ці епіграф і останню строфу вірша:

«...Я знаю — город будет, Я знаю — саду цвисть. Когда такие люди В стране Советской есть!»

Слова «такі люди» чітко виділяю на фоні строфи. Пропоную прочитати епіграф і запитую, хто знає, де побудоване це місто?

Учні відповідають: в Сибіру. Добрим посібником буде звичайна географічна карта: зелений простір допоможе учням уявити собі велетенський масив тайги. Запитую: як ви уявляєте собі місце, де мають вирости заводи — велетні і вели-

(Закінчення на 4-й стор.)

Чемпіони УТОГ 1969 року з баскетбола

У Києві відбулися фінальні ігри республіканської першості УТОГ з баскетбола, в яких взяло участь 12 команд — переможців зональних змагань.

Право грати у фіналі завоювали чоловічі команди Донецького, Київського, Луганського, Миколаївського, Харківського, Чернівецького та жіночі команди Запорізького, Київського, Луганського, Львівського, Одеського і Полтавського обласних відділів УТОГ.

Як же пройшли ігри найсильніших чоловічих та жіночих команд? На протязі п'яти днів в республіканському Палаці фізкультури точилася наполеглива і вперта боротьба за звання чемпіонів.

Серед чоловічих команд найкраще були підготовлені баскетболісти Луганська та Києва, а серед жіночих — баскетболістки Києва, Одеси, Запоріжжя. Ще у березні, коли в Житомирі провадилася матчова зустріч найсильніших команд з баскетбола, жіноча та чоловіча команди Київського обласного відділу УТОГ заявили про себе: вже тоді жіноча команда стала переможцем матчової зустрічі а чоловіки задовольнилися другим місцем, не приховуючи свого наміру поміритися на фінальних змаганнях з найсильнішими командами.

Обидві команди наполегливо готувалися до вирішальних поєдинків. Нарешті — фінал. Його відкрили жінки. У першій же зустрічі баскетболістки Києва завдали нищівної поразки буковинським чемпіонкам — баскетболісткам Одеси з рахунком 41:13; далші перемоги над командами Полтави (31:17), Запоріжжя (32:23), Львова (33:27), Луганська (34:8) забезпечили їм перше місце.

Добре провели зустрічі і чоловіки. В перший день вони перемогли баскетболістів Харкова (48:39), а в наступних іграх команду Миколаєва (32:23) і Чернівців (53:35).

Вирішальною і найцікавішою серед чоловічих команд була зустріч третього дня. В цей день зустрілися команди Києва і Луганська — основні претенденти на титул чемпіона. З самого початку гри кияни захопили ініціативу і провели зустріч у швидкому темпі. Перший тайм закінчився з рахунком 20:10 на їх користь. У другій двадцятихвилинці кияни також оволоділи ініціативою і вигра-

ли цей трудний поєдинок з рахунком 39:33.

Не можна сказати, що команда Луганська була слабким партнером. Ні, це сильна і волевова команда, але відповідальну зустріч вона провела без зібраності, в поспішності, допускала багато помилок.

Отже, звання чемпіонів серед чоловічих та жіночих команд завоювали баскетболісти та баскетболістки Київського обласного відділу УТОГ (тренер М. Рибальченко).

Друге місце серед жіночих команд зайняли баскетболістки Одеси, третє — Запоріжжя, четверте — Львова, п'яте — Луганська, шосте — Полтави.

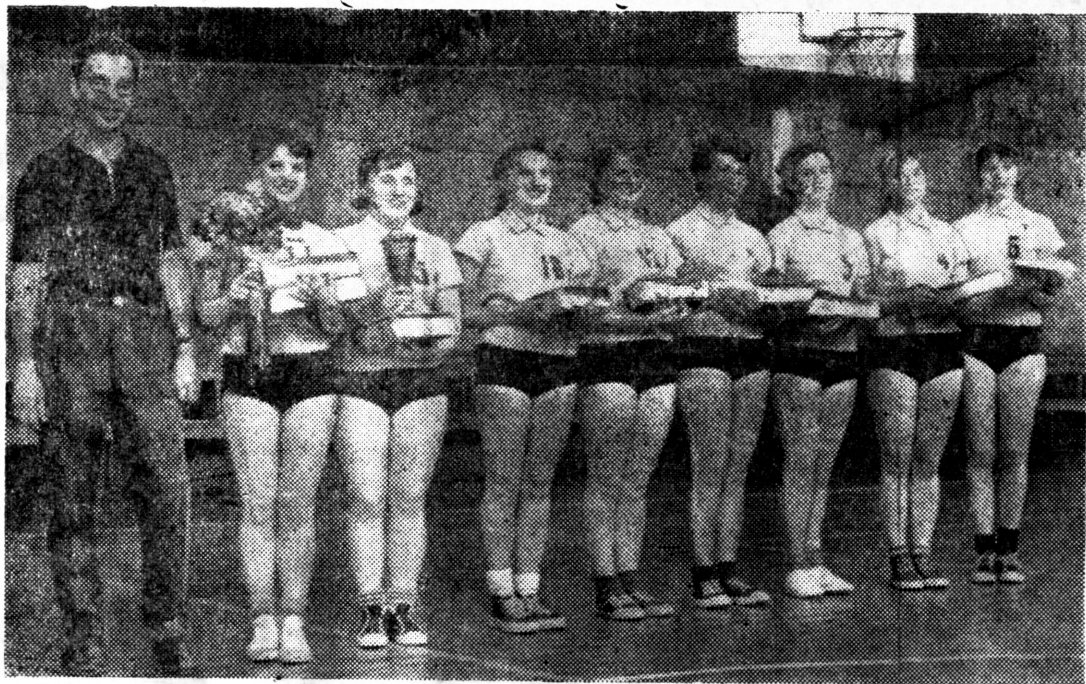
Серед чоловічих команд друге місце зайняла команда Луганського обласного відділу УТОГ, баскетболісти Чернівецького, Миколаївського та Харківського обласних відділів наорали по два очка. За кращою різницею забитих та пропущених м'ячів третє місце присуджено баскетболістам Чернівців, четверте — Миколаєва, п'яте — Харкова. На останньому, шостому місці — баскетболісти Донецького обласного відділу УТОГ.

Заслужують похвали баскетболісти Чернівецького обласного відділу, які заохотили собі третє місце. Більшого треба було чекати від баскетболістів Харківського обласного відділу.

Невдало виступили на змаганнях баскетболісти Донецького та жіноча команда Полтавського обласного відділу, які закінчили змагання з нульовими показниками. Невисока результативність в іграх переважної більшості команд пояснюється недостатньою їх технічною та тактичною підготовкою, насамперед, недостатком швидкості в передачі м'яча та в кидках по кільцю.

В урочистій обстановці голова президії ЦП УТОГ К. В. Філонюк вручив командам — переможцям Київського обласного відділу УТОГ перехідні кубки та грамоти ЦП УТОГ. Чоловічі та жіночі команди, які зайняли другі та треті місця, нагороджені грамотами ЦП УТОГ. Гравці чоловічої та жіночої команд, які зайняли перші місця, нагороджені грамотами, жетонами та цінними подарунками. Гравці команд, які зайняли другі та треті місця, нагороджені грамотами та жетонами.

Я. ЗДОРОВИЛО.

ЧЕМПІОН УТОГ 1969 РОКУ З БАСКЕТБОЛА, жіноча команда Київського обласного відділу УТОГ (зліва направо): В. Рибальченко — тренер, Лілія Іванова — капітан команди, Софія Труба, Ольга Жбанова, Ніна Малишенко, Віра Савицька, Наталія Ярова, Анастасія Диптан, Надія Гавриловець.

ЧЕМПІОН УТОГ 1969 РОКУ З БАСКЕТБОЛА, чоловіча команда Київського обласного відділу УТОГ: перший ряд (зліва направо) — Володимир Корнієнко, капітан команди, Семен Гітерман, Павло Іванов; другий ряд — Олександр Сотченко, Віктор Пісун, Анатолій Дринь, Микола Кузнецов, Володимир Ясинський та Семен Лозовик.

Дводенний семінар

У Львові відбувся дводенний семінар заступників директорів УВП, завідувачів клубами, вихователів гуртожитків та активу обласного відділу УТОГ. Присутнім була прочитана лекція «Культура молоді радянської людини». Обговорені також доповіді «Підсумки X обласної конференції членів УТОГ» та «Робота з кадрами».

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Редактор В. ПІТЕНКО.

ВЧИТИ МИСЛИТИ, ВЧИТИ БАЧИТИ

(Закінчення).

ке місто? Мені відповідають: там тайга, немає умов для життя і праці людей.

Тоді читаю записану строфу, підкреслюючи в ній те, що вклав в неї поет: велику віру в радянських людей і гордість за них. Особливо наголошую на слова виділені в строфі. Питаю: чому поет так безмежно вірить в радянських людей? І зразу запрошую всіх: давайте разом прочитаємо вірш, а потім поговоримо про наших людей».

Клас слідує за підручником, а вчитель читає вірш напам'ять. Педагогу не можна користуватися книжкою — він мусить бачити перед собою весь клас, його реакцію на кожне слово. Мусить слідувати за темпом: чи встигають за ним учні, чи вистачає їм часу усвідомити зміст слів, речень. В хвилини художнього читання клас для вчителя — дзеркало.

Хочу зауважити, що цей метод вимагає від вчителя великої самопідготовки. Знати вірш напам'ять — мало. Вчитель, як актор, мусить заздалегідь опрацювати кожну фразу, перевірити її емоційну виразність при читанні. Без такої підго-

товки художнє читання втрапить всю свою виховну силу й естетичну принадність.

Коли читання закінчилось і виникла пауза (а так буває часто), не поспішайте її порушити, дайте учням час зафіксувати в пам'яті найбільш хвилюючі образи, думки. Чекайте: вони неодмінно самі почнуть реагувати на прочитане. Тоді обережно і душевно направте їх розум на найголовніше: на запитання, яке передувало читанню: про яких людей говорить поет, чому в них так вірить.

Скільки є у вас учнів — стільки підніметься рук. Ви почувте від них про мужність і стійкість людей, які ховалися від дощу під старим возом і їли мокрий хліб при непевному світлі скалок. Тіло їх корчилось від холоду і вогкості, але посинілі губи дружно шепотіли найдорожче, заради чого вони терплять зараз усі злигодні: мрію про перетворення Вітчизни в чудове місто-сад.

Якщо ви справжній вчитель, вже не зупинитесь на цьому, підете далі — розсунете вузькі рамки теми і відкриєте перед своїми вихованцями вікно в прекрасний світ нашого життя

— світ сучасних досягнень і звершень радянських людей.

2—3 простих запитання підведуть учнів до великого місткого висновку. Поставте хоча б такі запитання: чи виправдали радянські люди віру поета в роки Великої Вітчизняної війни? Що створено ними за роки мирної праці. У найслабшого з ваших учнів знайдеться, що відповісти. Символ мужності нашого народу в смертельному поєдинку з фашизмом — Зоя Космодем'янська. Вони неодмінно назвуть її ім'я. Символ героїзму нашого народу в роки мирної праці — електростанції Сибіру. Вони чули про них і розкажуть вам. Назвуть ім'я першого в світі космонавта. Тільки поєднуючи навчання з багатими враженнями життя, з його неповторною і завжди оновленою красою, можна навчити мислити, бачити, прищепити безцінну жадо-бу пізнання.

Тому на кожному уроці, перед кожним вчителем повинна стояти велика мета: виховувати людину всебічно розвинену, думаючу, людину-творця.

Г. ШВЕЦЬ.
Вчителька.

Вінниця.

КИЇВСЬКИЙ ТЕХНІКУМ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ТА ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ПРОМИСЛОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ ТЕХНІКУМ

оголошують набір учнів на перші курси в спеціальні групи глухих на 1969—70 навчальний рік.

Технікум легкої промисловості готує спеціалістів середньої кваліфікації по таких спеціальностях:

— технологія швейного виробництва (техніки-технологи);
— машини і обладнання швейних фабрик (техніки-механіки).

Дніпропетровський промислово-економічний технікум готує бухгалтерів промислового обліку.

В спеціальних групах приймаються юнаки і дівчата, глухі і туговухі, віком до 30 років, які закінчили 12 класів школи глухих або 9—10 класів школи туговухих, або 8 класів масової школи.

Заяви на денне відділення технікуму приймаються з 1 червня по 31 липня цього року.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня 1969 року з російської або української мови — письмово (виклад) і математики — усно.

Прийом документів і видачу довідок про прийом провадять прийомні комісії технікумів.

Адреса технікумів: Київський технікум легкої промисловості — м. Київ, вул. Івана Кудрі, 29; Дніпропетровський промислово-економічний технікум — м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 15.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.